DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 22sten OCTOBER, 1825. N. 42

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden door De Weduwe W. M. Lee.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat het aan Zyne Majesteit den Koning behaagd heeft:

1. Eene geregelde Pakket-vaart tusschen de Nederlanden en Curaçao daar te stellen, ten oogmerk hebbende om op vaste tydstippen goederen en passagiers over en weder te brengen; overeenkomstig het hierbÿ gevoegde reglement door Zÿne Majesteit bÿ besluiten van den 21sten Junÿ en 10den July ll. nos. 96 en 70 gearresteerd.

2. Te bepalen dat er, beginnende met den 1sten Augustus dezes Jaars, alle twee maanden, vooreerst een oorlogs vaartuig als Pakket ingerigt, van Hellevoetsluis vertrekken zoude en ook, in dezelfde verhouding van tÿd, de terug reis van Curaçao zal aannemen; zoo dat de oorlogs brik de Zwaluw, dewelke op den 4den dezer als Pakket alhier is aangekomen, tegen den eersten der aanstaande maand November naar de Nederlanden zal terug keeren; het eerst op dezelve volgende Pakket-vaartuig den 1sten Januarÿ van het aanstaande Jaar 1826 en zoo vervolgens alle anderen, twee maanden na elk ander van hier naar Hellevoetsluis zullen vertrekken.

3. Dat bÿ koninglÿk besluit van den 9den Augustus ll. L. A. een nieuw tarief vastgesteld zÿnde voor de brieven dewelke met s'Rÿks Pakket vaartuigen naar dit eiland of van hier naar Nederland gezonden worden, het zeeport van dusdanige van Hellevoetsluis naar Curaçao, en vise versa, bepaald is op eene gulden voor ieder enkelen brief en zwaarder naar evenredigheid; met vrÿlating aan de Post-Administratie om de brieven daarenboven met het gewoon binnenlandsch port van de zeehaven tot de plaats van derzelver bestemming te bezwaren; voorts nog dat ten aanzien van het taxeren der zoodanige brieven dewelke niet enkel zÿn, de progressie vastgesteld bÿ de tabel gevoegd bÿ Zÿner Majesteits besluit van den 2den Februarÿ 1818 no. 23, zal gevolgd worden, edoch met in acht neming der verhooging van het primitive port van zestig Ceuts tot eene gulden.

Gedaan op Curaçao den 11den October 1825, het twaalfde Jaar Zÿner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec:

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, den 13den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

REGLEMENT voor de Nederlandsche Koninklÿke Paketten, varende van *Hellevoetsluis* op *Curaçao* en vice versa.

Art. 1. De passagiers, welke met de Nederlandsche Koninklÿke Paketten verlangen naar Curaçao overgevoerd, of van daar naar herwaards terug gevoerd te worden, zullen worden verdeeld in drie klassen.

De vrachtloonen voor de onderscheidene klassen zÿn bepaald:

Van de eerste klasse, op vÿf honderd guldens (*f*500)

Van de tweede klasse, op drie honderd guldens (*f*300)

Van de derde klasse, op zeventig guldens (*f*70)

Voor kinderen beneden de twaalf jaren wordt slechts de helft dezer vrachtloonen bepaald.

Deze vrachtloonen zullen vóór het vertrek van hier behooren voldaan en gestort te worden bÿ den Schout-bÿ-nacht *May*, Directeur en kommandant der Marine, in het hoofddepartement van de Maas te Rotterdam, en vóór het vertrek van Curaçao, bÿ het Gouvernement aldaar, waarvoor eene behoorlÿke kwitantie zal worden uitgereikt.

Art. 2. De passagiers zullen voor derzelver kleeding als anderzins, twee gewone reiskoffers mogen medenemen, zonder dat daarvoor afzonderlÿk zal behoeven betaald te worden, als zÿnde deze hunne lÿf bagagie onder het vrachtloon begrepen, gelÿk mede geene afzonderlÿke vracht zal behoeven betaald te worden voor alle zoodanige kleine artikelen, als cassetten, trommels en soortgelÿke artikelen, welke zy in hunne hutten zullen bergen; voor alle andere objecten van kisten, koffers, meubels, koopwaren, gemunt en ongemunt geld, mitsgaders alle andere soorten van goederen enz., zal apparte vracht moeten betaald worden, volgens het hierbÿ gevoegd tarief, litt. A.

Art. 3. De passagiers zullen ieder, naar gelang van de klasse, in dewelke zÿ zich gerangschikt hebben, voorzien worden van behoorlÿk logement, beddegoed, meubilair, licht, kost en drank, voor zoo veel betreft koffÿ en thee, benevens het gewone scheeps rantsoen van sterken drank, in een achtste flesch per dag bestaande.

Art. 4. De kajuit voor den kommandant van het vaartuig gereserveerd blÿvende, zullen de passagiers van de eerste klasse worden gehuisvest in de officiers kamers, waar zÿ ieder eene hut met eene slaapplaats, in eene vaste kooi bestaande, ter hunner beschikking zullen hebben.

De passagiers van de 2de klasse zullen hun verblÿf houden in de hutten, aan de voorkant van de officierskamer. Dezelve zullen zÿn ingerigt, om, des noods, twee passagiers te kunnen bevatten, en ten dien einde van twee slaapplaatsen of vaste kooijen voorzien zÿn.

De kinderen beneden de twaalf jaren zullen geene afzonderlÿke hutten bekomen, en zullen zich, des noods, met eene slaapplaats, voor twee personen moeten vergenoegen.

Alle de hutten zullen van 'sRÿks wege van het noodige meubilair en beddegoed, volgens de hier bÿ gevoegde specifieke lÿst, la. B. voorzien worden.

De passagiers, welke zich het eerst aanmelden, zullen de voorkeur van de beschikbare hutten hebben. Byaldien echter het getal passagiers welke zich in de eerste klasse opgeven, meer mogt beloopen, dan er nog hutten voor die klasse beschikbaar zÿn, en er nog hutten voor de passagiers van de tweede klasse onbezet of onbesproken mogten wezen, zullen de bedoelde passagiers van de eerste klasse, des verkiezende, of daarmede genoegen willende nemen, zoodanige hutten kunnen verkrÿgen, doch voor het overige, zoo met betrekking tot de voeding als tot het gezelschap, op den voet der passagiers der eerste klasse behandeld worden; zullende zÿ, in zoodanig geval, in plaats van *vÿf honderd guldens* slechts *vier honderd en vÿftig Guldens* (*f*450) voor vrachtloon behoeven te betalen; terwÿl, in een tegen overgesteld geval, wanneer het getal passagiers der tweede klasse, meer mogt bedragen, dan er beschikbare hutten voor dezelve zÿn en er nog hutten voor passagiers van de eerste klasse onbezet of onbesproken mogten wezen, zullen de bedoelde passagiers van de tweede klasse, zulks begerende, eene zoodanige hut kunnen bekomen. In dit geval zullen deze in plaats van *drie honderd Guldens*, voor vrechtlonnen, *drie honderd en vÿftig Guldens* voldoen. (*f*350)

De passagiers van de derde klasse zullen hun verblÿf houden in hetzelfde lokaal als de ekwipagie en aan hen van 'sRÿks wege worden verstrekt, voor de reis, eene hangmat, voorzien van de noodige kooigoederen, welk een en ander 'sRÿks eigendom blÿvende, bÿ de ontscheping zal behooren te worden terug gegeven.

Art. 5. De maaltÿden van de passagiers der eerste klasse zullen in de officierskamer gehouden worden, en bestaande in ontbÿt, middag-eten, des middags thee en avondmaal, overeenkomstig het onder la. C. hierbÿ gevoegde tarief, zullende de uren tot het houden dezer maaltÿden door den kommandant van het schip geregeld worden.

Art. 6. Tot de tafels van de passagiers van de eerste klasse, zullen mede behooren de kommandant van het vaartuig, de Luitenants, de Adelborsten, de Chirurgyn en de Victualiemeester.

Art. 7. De maaltyden van de passagiers der tweede klasse zullen mede in de officiers-kamer gehouden worden, doch op andere uren dan de passagiers der eerste klassen; dezelve zullen, overeenkomstig het voorschrift, tarief la. C, bestaan in, ontbÿt, middag-en avondmaal; doch zal het ontbÿt voor de hutten behooren te worden genuttigd, en zullen de passagiers der tweede klasse zich, buiten de uren der maaltÿden, niet in de officierskamer mogen ophouden.

Art. 8. Ten einde de passagiers der 1ste en 2de klasse in de gelegenheid te stellen om zich van wÿn en andere ververschingen, welke niet van 'sRÿks wege verstrekt worden, en waarvan zÿ zich zelven voor de reis niet voorzien hebben, te kunnen bedienen, zal de schrÿver en victualiemeester behooren te zorgen, dat een genoegzame voorraad van onderscheidene soorten van wÿnen en andere ververschingen aan boord voorhanden is, welke voor de passagiers zullen te bekomen zÿn, tot zoodanige prÿzen, als bÿ tarief sub la. D hierbÿ gevoegd, zÿn vastgesteld.

Art. 9. Ter bediening van de beide tafels zal er zÿn een hofmeester en ter bediening van de genen, welke tot die tafels behooren, jongens.

Art. 10. De passagiers van de derde klasse zullen genieten het gewoon scheepsrantsoen, hetwelk op de daartoe bepaalde uren, volgens het reglement van schafting aan boord van 'sRÿks schepen en vaartuigen van oorlog dagelÿks verstrekt wordt.

Art. 11. Mannelÿke bedienden zullen gerekend worden tot de derde klasse van passagiers te behooren, en als zoodanig behandeld worden, ten zÿ hunne meesters verkiezen mogten, hen onder de tweede klasse te rangschikken; doch zullen alsdan bÿ eenen na-tafel afzonderlÿk gespyzigd worden.

Vrouwelÿke bedienden eene afgescheidene slaapplaats dienende te hebben, zullen tot de tweede klasse behooren.

Aldus gearresteerd ingevolge Koninklÿ-

ke besluiten van den 21sten Juni ll. en den 10den Juli 1825, no. 96 en 70.

De Minister voor de Marine en Kolonien.
ELOUT.

L. A. TARIEF van vrachtpryzen voor de goederen, ingeladen wordende in Zyner Majesteits Paket-vaartuigen naar en van Curaçao.

Van hier naar de West-Indiën voor de *Nederlandsche kubiek elle* zes en dertig Guldens (*f*36) zynde byna gelyk aan honderd guldens het last van één honderd en twintig Amsterdamsche kubiek voeten, en gelyke prys terug.

Kisten, koffers, balen en dergelyke soort van goederen, zullen naar dezen maatstaf berekend worden,

Van *goud* en *zilver*, gemunt of ongemunt *twee percent* van de waarde.

Alles met tien percent avary van het bedrag der vracht, het zy van hier derwaarts, het zy van daar naar hier.

L. B. LYST van het benoodigde meubilair. linnen, beddegoed enz., voor de Hutten der Passagiers van de 1ste en 2de klasse.

In iedere Hut.

Een tafeltje.
Een kandelaar en snuiter.

En

Voor ieder persoon:

Een paardenharen matras.
Twee veren kussens.
Een wollen deken.
Een katoenen sprei.
Een stoeltje.
Een tinnen kamerpot.
Een waschkom.
Een waterkaraf.
Een bierglas.
Twee beddelakens.
Twee sloopen.
Een handdoek.
Deze drie laatste artikelen onder behoorlyke en gebruikelyke verschooning.

[illegible] der voeding van de Passagiers der [illegible] de klasse aan boord der Nederlandsche Koninklyke Paketten, varende op Curaçao.

EERSTE KLASSE.

Ontbyt.

Versch brood of beschuit, boter, kaas, gerookt vleesch, koffy, thee en suiker.

Middag eten.

1ste Geregt. Soep of visch.

2de Geregt. Twee soorten van vleesch of gevogelte, twee soorten van gedroogde of ingelegde groenten, aardappelen en eene soort van meelspys.

Dessert. Brood of beschuit, boter en kaas.

Namiddag.

Thee met suiker.

Avond eten.

Brood, boter, kaas, koud vleesch van het middagmaal overgebleven of gerookte runder-tong, of gerookt vleesch, haring of ansjovisch.

TWEEDE KLASSE.

Ontbyt.

Versch brood of fyne beschuit, boter, kaas, koffy, thee en suiker.

Middag eten.

Erwtensoep, op de dagen, dat die aan boord geschaft wordt, twee soorten van vleesch of visch, aardappelen, gedroogde of ingelegde groenten.

Avond eten.

Brood, boter, kaas, koud vleesch van het middagmaal, of gerookte rundertong of gerookt vleesch.

OPGAVE der levensmiddelen, welke tot vorenstaande voeding door de Victualiemeester aan boord zullen worden bezorgd.

Visch.

Stokvisch (leng).
Gezouten visch.
Haring.
Anjovisch.
Ingelegde zalm.
„ paling.

Vleesch.

Bouillon koekjes.
Gerookte runder ribben.
„ „ tongen.
„ „ billen.
„ hammen.
„ worst (saucise de Bologne).
Pekel worst.
Varkens kluifjes.

Levend Vee.

Varkens.
Geiten (om te melken).
Schapen.
Ganzen.
Kalkoenen.
Hoenders.

Groenten.

Gedroogde dop-erwten.
„ roomsche bonen.
„ princesse boontjes.
„ pieterely.
Ingelegde snybonen.
„ princesse boontjes.
„ zuring.
„ andyvie.
„ porcelyn.
„ kropsalade.
Zuurkool.
Uyen.
Aardappelen.

Meelspyzen.

Tarwe meel (voor versch brood en gebak).
Fyne beschuit.
Ryst.
Gierst.
Geperelde Gerst.
Vermicelli.
Macaroni.
Sago.

Gedroogde Fruiten.

Pruimen om te stoven.
Rozynen voor gebak.
„ „ dessert.
Amandelen.

Toespyzen.

Bessensap.
Agurken.
Limoenen (gezouten).
Citroenen.
China's appelen.
Boom-olie.
Wyn-azyn.
Eyeren.
Boter.
Koffy.
[illegible]
Suiker.
Bloem van Mosterdzaad.
Speceryen.

L. D. TARIEF van wynen en andere ververschingen, ten dienste der Passagiers aan boord der Nederlandsche Paketten op Curaçao varende.

Een flesch ordinaire witte wyn -	*f* 1. 00
„ „ muskaat wyn - - - -	1. 50
„ „ ordinaire roode wyn - -	1. 10
„ „ beste id. - - -	1. 50
„ „ beste Bordeaux wyn - -	2. 50
„ „ Ryn wyn - - - -	1. 50
„ „ Moesel wyn - - -	1. 50
„ „ Port wyn - - - -	2. 50
Een halve flesch Madera - - -	1. 50
„ „ „ Malaga - - -	1. 00
„ „ „ Xeres of Cherry	1. 20
„ „ „ punch siroop -	1. 50
Een kruik Selser water - - -	0. 40
Een glas likeur, als Curaçao, anizette enz. - - - - -	0. 25
„ „ conjac brandewyn - -	0. 20
„ „ genever met of zonder bitter - - - - - -	0. 10
Koffy of thee met zuiker per persoon	0. 25
Een kop thee of koffy met zuiker	0. 15

Deze twee laatste artikelen, wanneer men ze verlangt buiten de uren van de maaltyden of na het dessert.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat by ons ontvangen is het navolgende door Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien aan ons toegezonden besluit van Zyne Majesteit den Koning dd. 6den July dezes Jaars No. 54, waarby de strafbepalingen binnen de West-Indische Kolonien van het Ryk en Etablissementen op de Kust van Guinea tegen den verboden slaven-handel in overeenstemming worden gebragt met de zwaardere straffen, welke tegen dien handel binnen het Koningryk der Nederlanden by de wet van den 23sten December 1824 (staatsblad no. 75) zyn vastgesteld; en welk besluit hierby tot informatie van allen ende eenen iegelyken op dit en de onderhoorige eilanden woonachtig, wordt publiek gemaakt; luidende hetzelve aldus.

Kopy
Copie
6den July 1825.
No. 54.

WY Willem by de gratie Gods Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg enz. enz. enz.

Op de voordragt van onze Ministers van Justitie en voor de Marine en Kolonien van den 17-20 Juni ll. La. F. No. 28. 2 k.

Herzien onze besluiten van 17den September 1818 No. 76 en 16 April 1821 No. 59.

Gelet op art. 60 van de Grondwet.

Willende de strafbepalingen binnen onze West-Indische Kolonien en Etablissementen op de Kust van *Guinea*, tegen den verboden slaven handel bestaande, in overeenstemming brengen met de zwaardere straffen, welke tegen dien handel binnen het Koningryk, by de wet van den 23sten December 1824 (staats blad No. 75) zyn vastgesteld.

Den Raad van Staat gehoord (advies van den 4den Juli 1825 No. 10.)

Hebben besloten en besluiten.

Art. 1. De genen, die zich binnen onze West Indische Kolonien en Etablissementen, zullen schuldig maken aan de misdaden by art. 1. 2. en 3. van ons besluit van den 17den September 1818 No. 76 omschreven, zullen worden gestraft met eene geldboete van *Tien duizend guldens* (*f*10,000) nederlandsch met eerloos-verklaring en opsluiting voor den tyd van vyftien Jaren; —zullende bovendien de schepen en vaartuigen, waarmede de verboden slaven [illegible] verklaard.

Art. 2. De misdaden by art. 4 van gemeld besluit omschreven, zullen worden gestraft met eerloos verklaring en opsluiting voor den tyd van vyf jaren.

Art. 3. De uitzondering, by art. 5 van hetzelfde besluit voorkomende, is niet toepasselyk op den vervoer van slaven, noch op derzelver invoer in de kolonie van ons Ryk, uit zoodanige vreemde kolonien alwaar de directe invoer uit *Afrika* geoorloofd is.

Art. 4. De overige verordeningen van onze voornoemde besluiten zullen in volle kracht blyven.

Onze Minister voor de Marine en Kolonien is belast met de uitvoering van dit besluit, zullende by zorg dragen dat hetzelve in voorn. kolonien en Etablissement naar style worde afgekondigd en aangeplakt, en zal hetzelve wyders aan onze Ministers van Justitie en van Buitenlandsche zaken als mede aan den Raad van State worden medegedeeld.

Gegeven te Laken, den 6den Juli des Jaars 1825, van onze Regering het Twaalfde.

(geteekend) WILLEM.

Van wege den koning.

(geteek.) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Voor kopie konform.

De Referendaris by het Ministerie voor de Marine en Kolonien.

(w. g.) [illegible]

Marine en Kolonien.

Gedaan op Curaçao den 12den October 1825 het twaalfde jaar Zyner Majesteit's regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 13den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Order van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba,

VERVOLG
Van de Curaçaosche Courant van den 22sten October 1825.

Curaçao Den 17den October 1825.

BEKENDMAKING.

ZYNER Majesteits Brik de Zwaluw, zich thans als Pakket binnen deze haven bevindende, zal op den 1sten der aanstaande maand November naar Nederland terug keeren, en zal de daar mede te verzenden Brieven Zak op dien dag des morgens te acht ure worden gesloten; zullende na dat uur geene Brieven meer worden aangenomen.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 21sten October 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
W.M. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 21sten October 1825.

TE KOOP.

EEN Huis en Erve gelegen aan de Overzyde dezer Haven, op Carthagena, Wyk No. 5 en gemerkt No. 316; voor nader informatien addresseere men zich by

M. DE MEY SCHOTBORGH.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—OCTOBER.

17.	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Coro
	brik	Independence, Bartlett,	New York
20.	goiet	Maria, Sille,	Puerto Cabello
21.	——	Dos Amigos, Dewindt,	dito

UITGEKLAARD—OCTOBER.

15.	bark	Neptunes, Abenatar,	Porto Rico
17.	goiet	Elize, Martin,	Guadeloupe
	——	Maria Louisa, Pimento,	Rio de la Hacha
18.	——	Maria Caroline, Rotje,	La Guayra
	——	Aimable Lucia, Diedenhoven,	Coro
21.	bark	Maria Manuela, Fernandez,	dito

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 23sten October, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

De Criminele Eisch dewelke voor eenigen tyd geleden door den Weled. Gestr. Heer Raad Fiskaal alhier gedaan en geinstitueerd tegen het grootste gedeelte der Kooplieden op dit eiland, is op den 17den dezer door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie ontzegd geworden, met de kosten. Men verneemt dat Zyn Weled. Gestr tegen het gemelde vonnis op aanstaande Maandag zal verzoeken Interjectie van Appel.

Wy lezen dat de onder koning van Egypte 12,000 man gedisciplineerde troepen naar Alexandrie gezonden heeft om dezelve van daar naar Griekenland over te voeren, hoewel de pest te Alexandrie geweldig woedde. Het gedrag des onder konings is zeer menschkundig, namelyk om een zwaar legerkorps te zenden naar eene plaats waar de pest heerscht. Zoo wel het gezond verstand als de ondervinding leeren ons dat het beste middel om de pest in eenige plaats uittedelgen bestaat om er een zwaar legerkorps heen te zenden; het is hier even als met een volks opstand, hoe meer troe- troepen er heen gezonden worden hoe eerder den opstand gedempt wordt, hoe meer troepen naar eene pestachtige plaats gezonden worden hoe sneller de pest uitgedelgd wordt.

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Alexandria, 1*sten Mei*.—Onder de gevangenen welke door de Turken gemaakt en te Modon gebragt zyn, bevond zich een Grieksche officier. Deze werd gevangen gemaakt in het gevecht dat in de eerste dagen van April tusschen een korps van 400 man kavalerie onder aanvoering van Ibrahim Pacha, en een korps Grieken onder bevel van Cagi Costandi, plaats had, en waarby de Grieken overvallen en terug gedreven werden. In dit gevecht lag deze officier groote dapperheid aan den dag, en velde drie Turksche kavaleristen achter den ander ter neder. Eindelyk gedwongen zynde zich over tegeven, werd hy voor Ibrahim gebragt, welke hem met belang beschouwde en zeide: "Gy zyt een braaf soldaat, en die bemin ik waar ik dezelve ook aantref: ga naar Modon, en zyt vry op uw woord."—Men heeft hem daarna wezenlyk in de stad gerust zien wandelen.

Eenige Turksche soldaten bragten aan Ibrahim twee afgehouwe hoofden van Grieken, waarop hy met verontwaardiging uitriep: "Verwyder U lafaards! ik wil geen koppen, maar gevangenen."

(Men ziet met belangstelling uit deze berigten, welke dapperheid de Grieken aan den dag leggen, zoo dat zelfs hunne vyanden niet konnen naisten hun dien welverdienden lof toetezwaayen; en deze ongelukkigen welke alleen uit liefde voor en ter verdediging van vaderland, Godsdienst, vrouwen en kinderen stryden, en met ontelbare vyanden te kampen hebben, worden nog door Fransche, Christen officieren, aangevallen en vermoord!)

Smirna, 11*den Mei*.—In Syrie is alles wederom rustig. De oorlog tusschen den Emir en Beckir is geeindigd. Deze laatste heeft zich onderworpen en is verpligt geweest 3000 beurzen voor oorlogs kosten te betalen. De bedreiging van den onder koning van Egypte, om 12,000 man in het gebergte te zenden, heeft het meest toegebragt om een einde aan de verschillen tusschen deze twee vorsten te maken.

Zante, 13*den Mei*.—De Grieken spreken met de grootste deelneming van den dood van den derden zoon van Pietro Mauro Mikalis (Pietro Bey der Mayooten). Sedert 1821 heeft deze grysaard één broeder, 2 zonen, één neef en 2 kleinzonen in dienst des vaderlands, tegen de Turken, verloren. Zyn jongste zoon welke nu by Navarin gesneuveld is, heeft de om zyn sterfbed staande wapenbroeders aangemaand hem niet te betreuren, maar hem te wreken.

Barcelona, 26*sten Mei*.—Onder het ontel het ontelbaar getal personen welke in de gevangenissen van onze stad en in die van Villafranca zuchten, bevinden er zich thans 144, welke door onze militaire kommissie moeten gevonnisd worden.

Eergisteren zeide de pastoor van de Cathedrale kerk in zyne leerrede, het volgende: "Gy hebt gezien dat op dezelfde wyze als de H. Geest op de Apostelen nederdaalde, dezelve ook is nedergedaald op de ware vrienden van den Godsdienst om hen aantezetten zich te wapenen en de konstitutionele ketters uitteroeijen, hetgeen zy voor een gedeelte reeds gedaan hebben." Op dien zelfden dag, is de kerk van Badalona, een vlek, anderhalf uur van Barcelona gelegen, in de asch gelegd, zonder dat men de oorzaak daar van weet.

Den 18*den Juny*.—Verscheidene koopmansbrieven van Kadix, melden, dat de Amerikaansche kapers zich meester gemaakt hebben van het eiland Lanzarote, en dat men reden heeft om te gelooven dat zy ook een aanval op de Balearische eilanden, zullen doen. Het blykt, volgens berigten uit Gibraltar, dat aldaar een plan tegen den koophandel van Spanje is beraamd.

Rome, 30*sten Mei*.—Tusschen St. Peter en Porta Cavalleggieri, alwaar de H. Inquisitie te Rome haren zetel houdt, worden thans gevangenissen der inquisitie gebouwd. Pater *Olivieri* zorgt echter dat die gevangenissen niet in onderaardsche holen bestaan, gelyk voorheen, maar dat dezelve lucht en licht hebben. Het tribunal der H. Inquisitie of *Santo Officio* te Rome, is niet zoo bloeddorstig als dat in Spanje, en men kent alhier nog geene *Auto's da Fe's* of ter doodbrengingen. Evenwel verwekken de langwylige proceduren en de ondoordringbare geheimnissen van die regtbank zooveel angst, dat niet zelden personen, zelfs na hunne vryspreking en erkenning hunner onschuld, het verstand verliezen. Dit heeft nog dezer dagen alhier plaats gehad met een armen monnik *Gabrielli* genaamd, uit het klooster van *St Andrea delli Fratti*. Zyne krankzinnigheid bestaat in de vaste verbeelding weder voor die gevreesde regtbank gebragt te worden. Een andere monnik van dezelfde orde is door de *Santo Officio* tot drie jaren gevangenis veroordeeld. De kardinaal *Rivarola* is uit zyne legatie Ravenna alhier terug gekomen, om den Paus de geslotene proces-acten van vele personen die aandeel aan geheime genootschappen gehad hebben, over te geven.

Amsterdam, 31*sten Mei*.—Men meldt van Nieuw Orleans, dat in den loop der maand Maart, een groot schip, zoo men meende Hollandsch maaksel, zonder volk by Matanzas was op strand gedreven. Daar het dek met bloed bespat was, dacht men dat het door zeeroovers was geplunderd, en dat de equipagie vermoord was *

* Zou dit mogelyk de Zeemeeuw niet zyn, die in het begin van Maart van Curaçao vertrokken was en in Augustus nog niet in eenige Hollandsche haven was gearriveerd? In dit geval moest dit vaartuig, dat tot de Mona Passagie is gekonvoyeerd geweest buiten de Mona door zeeroovers genomen zyn, die het op de kust van Cuba opgebragt, het aldaar leeg geplunderd en hetzelve vervolgens hebben laten dryven. Het is echter waarschynelyker dat dit de Zeemeeuw niet is geweest en dat dit vaartuig als het merkelyk verloren is, op zee is gezonken. Er blyft dan nog, altyd hoop over dat de schepelingen zich in booten gered hebben op eenige kust zyn aangekomen of door eenig vaartuig zyn opgenomen.

Hamburg, 31*sten Mei*.—In het verslag van den toestand van het Ryk van Polen leest men, onder andere, dat, door het toenemend aantal Protestantsche handwerkslieden, daar te lande zestien nieuwe Evangelische gemeenten zyn gesticht.

London, 4*den Juny*.—De Spaansche generaal Mina bevindt zich thans in de nabyheid van Plymouth, en heeft in naam het committé, ten behoeve van de Spaansche en Italiaansche vlugtelingen, uit handen van den secretaris, den heer Bowring, eene kostbare degen ten geschenke ontvangen. Hy heeft denzelven op de minzaamste wyze voor deze eer bedankt; even als voor den wensch van de leden van het committé, dat zyne gezondheid eerlang mogt worden hersteld, welker herstelling hy, zoo hy zeide, alleen verlangde, om dezelve andermaal voor het geluk van zyn vaderland veil te hebben.

Den 14*den Juny*.—De Grieksche regering heeft de leening van 2 millioenen sterlings, onlangs ten here behoeve alhier gesloten, goedgekeurd, en reeds 60,000 ponden daarvan ontvangen. Zy is dus in het bezit van het geen ten allen tyde als eene der onmisbaarste behoeften tot den oorlog is aangemerkt.

Den 25*sten Juny*.—De kouranten van Napels melden dat de laatste opdelvingen van Pompeji zeer gelukkig zyn geweest; men heeft er een kompleet aarden tafel servies gevonden, benevens drie dozyn messen, op welke Latynsche verzen zyn gegraveerd welke men meent van Ovidius te zyn.

Brussel, 5*den Juny*.—Z. M. heeft dezer dagen Consuls benoemd te Buenos Ayres, Pernambucco en Mexico.

Den 16*den Juny*.—Men verzekert dat aan den koning van Frankryk is voorgelegd ter vestiging van kolonien van behoeftigen, naar de wyze zoo als die door ons gouvernement is aangenomen. Men voegt er by dat het Fransche gouvernement gunstig gezind is om dit door onzen monarch gegeven voorbeeld van menschlievendheid na te volgen, welke staatkundige inzigten altyd ten doel hebben den bloei des landbouws en der nyverheid, mitsgaders de verligting der menschheid. Ieder Nederlander zal trotsch zyn op deze, door staten van den eersten rang van Europa, aan de wysheid van den koning der Nederlanden bewezene eer.

Het blykt uit het volgende dat de Grieken by het veroveren van eenig Turksch vaartuig de Turken in leven sparen doch de Europeanen welke onder hunne vyanden dienen vermoorden.

Konstantinopel, 10*den Juny*.—Eene korvet van 26 stukken die van de vloot was afgeraakt is op het eiland Syra gestrand. De equipagie bestaande in 250 man had zich aan land gered en de korvet verbrand. De Grieksche bewoners van dat eiland hebben 22 Europische matrozen, welke een gedeelte van de equipagie uitmaakten, vermoord, als ook 2 Joodsche geneesheeren en 50 kozakken, die by de Turken dienden; doch de Turken hebben zy in leven gelaten en als gevangenen naar Napoli di Romania gebragt.

Frankfort, 19*den Juny*.—De Grieken zeggen dat verscheidene Fransche officieren, welke onder de Egyptenaren dienden, en door de Grieken zyn gevangen genomen, de bescherming der Fransche consuls hebben ingeroepen, onder voorwendsel, dat zy met stilzwygende goedkeuring hunner regering by genoemde troepen zyn aangesteld, en wel dermate dat men hun niet alleen by voortduring hunne halve soldy heeft betaald, maar hen ook niet by hunne vorige regimenten door andere heeft doen vervangen; dat de generaals Boyer en Livron die wervingen hebben bezorgd, en dat Frankryk dezelve heeft begunstigd, om zich in Egypte een tegenwigt te verzekeren ten aanzien der Engelschen, welke thans daar te lande eenen grooten invloed schynen te hebben.

Parys, 1*sten July*.—Volgens berigten van Madrid van den 20sten Juny, zyn de aldaar plaats gehad hebbende onlusten van een ernstigen aard geweest. Dezelven hebben den 15den een begin genomen en tot den 19den geduurd. Gedurende de nachten van den 16den en 17den zyn de Zwitzersche en andere troepen onder de wapenen geweest, en de kleine brigade Fransche artilleristen stonden met aangestoken lont in de kazerne des Zwitzers gereed.

De regering had de regementen provinciale militie van Lorca en Bujalonce, als ook het regement van linie van Santiago, welke in de dorpen rondom Madrid gekantonneerd waren, den 16den in de stad doen komen. Tegen den avond werden uit de onderscheidene korpsen patrouilles door de stad gezonden, welke de orde voor het grootste gedeelte herstelden; doch deze patrouilles konden de ongelukken niet voorkomen, welke plaats hadden in de straten waar zy zich niet bevonden; het blykt dat meer dan een vyftigtal personen, door de koninglyke vrywilligers gewond zyn geworden. Op den 16den werd er een geschrift aangeplakt, waarop stond *Leve de konstitutie! de dood aan den koning en aan den godsdienst!* doch de politie heeft den dader van dit geschrift gegrepen, welk een koninglyke vrywilliger was, en wiens geschrift overeenkwam met vele anderen welke door de stad verspreid waren. Den 17den en 18den was het eenigzins rustig, doch op den 19den hadden er op nieuw eenige onlusten plaats, waarby de aangevallene inwoners zich tegen de aanvallers verdedigden, waardoor aan beide zyden eenige gewond en een gedood zyn geworden. Men is geslaagd om de rust wederom te herstellen.

Den 13*den July*.—De maatschappy tot ondersteuning der Grieken alhier opgerigt, neemt aanmerkelyk toe. Vyf en twintig personen hebben voor 81,000 franken ingeteekend. De graaf de Lameth, heeft voor eene jaarlyksche bydrage van 300 franken gedurende zyn leven ingeschreven. Voorts is byeengebragt eene som van 12,160 franken, waaronder eene gift van 6000 franken van den hertog van Orleans.

Het volgende is eene levensschets van den Griekschen Zeeheld Konstantin Kanaris:

"Kanaris is van Ipsara geboortig en werd, even als alle bewoners van dat eiland, aan den Zeedienst gewyd. Reeds vroeg bevond hy zich te Marseille en in andere Zeehavens werwaarts zyne reizen hem bragten. Hy was overal bekend als een man van zachte inborst, en deugdzaam karakter; hy had een weerzin in het woeste leven van zyne makkers. Onder dezen zachten sluyer en zonder dat Kanaris zelve het wist, ontvlamde die vaderlandsche geest, die eenmaal uit hem den held van Griekenland, den overwinnaar van Scio en Tenedos zoude voortbrengen. In den beginne nam hy dienst by het eskader van Ipsara, doch in het eerste jaar van den vryheids oorlog werd hem geen kommando toevertrouwt; en wie zoude ook van den eenvoudigen, stillen en vreedzamen

man zulke uitstekende daden verwacht hebben? Bij toeval werd hem in het tweede jaar het kommando over een brander gegeven, en nu stond elk van zyne dapperheid en onverzaagdheid verwonderd. Merkwaardig is de kleeding van Kanaris: zyn hoofd is met eene roode kap of muts voorzien, zynde het teeken van zyne voormalige slaverny onder de Turken, en thans het zegeteeken der vryheid; hy draagt een buis en eene wyde broek tot aan de knie, voorts oot bloote voeten. Nimmer ontkleedt hy zich, noch op het schip noch op het land, en zulks heeft hem zeer verhard. Hy is thans 35 jaren oud. Een Fransch officier verzocht onlangs hem te mogen uitschilderen, hetgeen hy toestond, doch er by voegde: " Toen ik zoo dikwyls in Marseille kwam, wilde ik my laten uitschilderen, doch men vorderde veel geld; thans doet men het voor niets." De Engelsche kapitein Cloiz bezocht hem in zyne woning en vond zyne vrouw met hare vriendinnen bezig met het maken van patronen. ' Gy hebt een dapper man!" zeide hy haar. " Zoude ik hem anders wel gehuwd hebben?" antwoordde zy."

Koopverdrag uit den tyd der Kruistogten.

In den tyd der Kruistogten, die krygen door bygeloof en onkunde gewrocht, maar gezegend in heilryke gevolgen voor beschaving en maatschappelyk geluk, zagen zich de geestelyke gestichten, door den blinden yver der wereldlyke heeren voor het heroveren des Heiligen Lands en de vermeende voorregten, daarmede verbonden, bovenmatig verrykt. Zekere Abdy van de Orde, door den H. Bernardus ingesteld, in Frankryk gelegen, geraakte ook op deze wyze in het bezit van het aanzienlyk landgoed Signy Deszelfs Oud Adelyke eigenaar stond aan deze Abdy zyne allodiale heerlykheid Signy, met al derzelzer toebehooren, met thinsen en tienden, met bebouwde en onbebouwde gronden, met wateren en bosschen en alle mogelyke inkomsten, in vollen eigendom af; waartegen de voorstander der Abdy zich verbond, hem in den hemel eene even groote uitgestrektheid gronds, als de heerlykheid Signy besloeg, te verschaffen en wel aldaar op zulk eene plaats, als hy zelf zoude verkiezen.

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Eene Londensche kourant van den 15den Augustus behelst de ordonnantie van den koning van Frankryk, wegens de erkenning der onafhankelykheid van het Fransche gedeelte van Hayti, dewelke hier beneden zal gevonden worden.

Men zal echter eerst bemerken, door eene overweging van dat buitengewone dokument, en eene lezing der aanmerkingen van den uitgever van de Etoile van Parys, dat het eindelyk aan Frankryk gelukt is, om de Haytianen halverweg tot eene onderwerping aan haar gezag te brengen, of dat zy bedoeld heeft om aan haar traktaat de valschste en nadeeligste uitleggiog te geven, en ten koste van haar krediet, en op eene schandelyke wyze datgene te winnen, hetwelke zy, tot hier toe, niet in staat was, door de magt van wapens of door de diepste ervarenheid in onderhandeling te verkrygen.

Wy trekken dit in twyfel, om dat, na eene overweging van de verscheidene omstandigheden en dokumenten, dewelke hiermede in verband staan, het eenigermate dubbelzinnig schynt aan de zyde van Hayti en zeer tegenstrydig met de staatkunde welke door Frankryk gevolgd wordt. Wy gelooven dat het traktaat nog niet is afgekondigd geworden, schoon dat het Haytiaansche gouvernement, onlangs zeer gereedelyk was, om de geschiedenis van deszelfs onderhandeling te laten drukken; en de aanspraak van den baron van Mackau, die naar Hayti vertrokken is, om te onderhandelen schynt, om in middelbare bewoordingen en in eene zeer omzigtige wyze het souvereine regt van Frankryk te eischen om over het eiland te beschikken. De mening van eenige uitdrukkingen in zyne aanspraak, welke op den 12den Augustus ll is medegedeeld geworden, is zoo onzeker dat men het niet stellig kan bepalen; en waarschynelyk heeft men dezelve in het algemeen ten gunste van de Haytianen verklaard. Het schynt dat men in Frankryk de zaak met gelyke omzigtigheid behandeld heeft: want korten tyd vóór de publikatie van s'konings ordonnantie,heeft een der nieuwspapieren gemeld dat de onafhankelykheid van St. Domingo erkend is, in de gewonelyke mening van het woord; en op het eerste gerucht van de daad, in Engeland, duidde de Courier dezelve uit als een ondubbelzinnig bewys, dat het Fransche gouvernement ten laatste, het grondbeginsel van legitimiteit opgegeven had.

Het zal echter blyken uit de volgende ordonnantie van den koning en de aanmerkingen van de Etoile, dat dit grondbeginzel niet verloochend is, ten minste niet in naam:—De koning van Frankryk noemt steeds Hayti zyne *kolonie* en de Parysche uitgever noemt hem *koning* van dat land.

" ORDONNANTIE VAN DEN KONING.

" *Parys 17den April.*—Charles, by de gratie Gods, koning van Frankryk en Navarre.

" Aan allen die dezelve mogten lezen, saluit!

" In overweging genomen hebbende, de artikels 14 en 73 van het Charter, en wenschende om te voorzien in hetgene wat men noemt het belang van de Fransche koopliedén, de onheilen van de oude kolonisten van St. Domingo, en de ongunstige toestand der tegenwoordige inwoners van dat eiland,

" Hebben wy besloten en besluiten als volgt:

" Art. 1. De havens van het Fransche gedeelte van St. Domingo zullen open zyn voor den handel van alle natien.

" De geregtigheden van in en uitvoer op vaartuigen en koopwaren, zullen gelyk zyn voor alle vlaggen behalve voor de Fransche vlag, ten gunste van welke deze geregtigheden, op de helfte zullen gebragt worden.

" 2. De tegenwoordige inwoners van het Fransche gedeelte van St. Domingo zullen betalen aan de *Caisse generale des Depots et des Consignations* van Frankryk, op vyf termynen, van jaar tot jaar, waarvan het eerste op den 31sten December 1825 zal vervallen, de som van 150,000,000 franken, welke zullen bestemd zyn, om de oude kolonisten die schâvergoeding zullen eischen schadeloos te stellen.

" 3. Wy verleenen op deze voorwaarden door deze ordonnantie aan de tegenwoordige inwoners van het Fransche gedeelte van het eiland St. Domingo, de volle en geheele onafhankelykheid van hun gouvernement.

" Op deze ordonnantie zal het groot zegel gedrukt worden.

" Gegeven te Parys, in het paleis der Tuilleries, den 17den April van het jaar der gratie 1825, het eerste van onze regering.

" Door den koning, CHARLES.

" De peer van Frankryk, minister secretaris van staat voor het departement van marine en kolonien,

" Gezegeld, Graaf de CHABROL.

" De zegels bewaarder van Frankryk, minister secretaris van staat voor het departement van justitie,

"Contrageteekend, "Graaf de PEYRONNET.

" De president van den raad der ministers,

M. DE VILLELE."

(Uit de Etoile gedagteekend den 13den Aug.)

" *Parys, 12den Augustus.*—Een dagblad kondigde aan dat Frankryk met St Domingo in onderhandeling was en ging zelfs zoo ver om wegens de voorwaarden van een vermoedelyk traktaat tusschen het Fransche gouvernement met dat van Hayti te spreken. Wy spraken eene zoodanige veronderstelling tegen, niet om dat wy toen, de geheimen van den raad wisten, maar om dat wy vertrouwen stelden in de staatkunde van den koning van Frankryk.

' De ordonnantie welke wy boven mededelen, beantwoordt ten volle aan onze verwachting. Dezelve is vol van die waardigheid welke de legitime souvereiniteit weet op al derzelver daden inteboezemen. Na eene scheiding van drie en dertig jaren, gedurende welken tyd, al de grondbeginzelen, de strydigste tegen legitimiteit, de wederspannigste tegen de order der maatschappy beleden zyn geworden, die zelfs voor een oogenblik den schyn had van overwinning, opent de koning van Frankryk, die gebruik maakt van de volle uitoefening van legitime souvereiniteit over een van zyne kolonien, de havens van St Domingo voor den handel van alle natien, en gepaalt het tarief van geregtigheden voor alle vlaggen, verminderde op de helfte, die, welke de handel van Frankryk voortaan zal betalen.

" De monarch, die de laatste wonden van de revolutie genezen heeft, door onlangs de emigranten schadeloos te stellen, kon een der grootste onheilen hetwelke door dezelve ontstaan is niet vergeten, en de ongelukkige kolonisten, die voor zoo vele jaren zelfs de hoop verloren hebben, zullen redmiddelen vinden, welke de wysheid van den koning voor hen bereamd heeft.

" Men heeft berekend dat het revenue der kolonisten dertig millioenen was; de helfte voor de onkosten van den landbouw afgetrokken blyft er vyftien millioenen. De een honderd en vyftig millioenen, welke door den koning besloten is, dat door de inwoners van St Domingo zullen moeten betaald worden aan de *Caisse des Depots*, maken dierhalve 10 jaren uit van het revenue van de gewezene kolonisten; en aangevoerde eigendommen welke door de gantsche Antillien voor niet hooger verkocht worden.

"Al de aangewende pogingen van Buonaparte hebben in één aanslag het doel gemist en de voordeelen van dezelven, kon, schoon dezelven gelukt waren, dat gene niet opwegen welke door eenige woorden van den koning te weeg gebragt is. Het is met achting en dankbaarheid dat de inwoners van het Fransche gedeelte van St. Domingo de order van hunnen koning ontvangen hebben; en het is niet dan na deze daad van onderwerping, en deze erkenning der souvereiniteit van Frankryk, dat de koning aan St. Domingo de onafhankelykheid van haar gouvernement toegestaan had. Wie zou niet op het geluk van Frankryk, betrouwd aan de afstammelingen van Hendrik de IV. staat maken? Wanneer een volk in order is, alles neemt toe en ontwikkelt zich voor hetzelve. De legitimiteit is altyd een grondbeginzel op leven en de vryheid, voor natien. Revolutie is de dood.

" Dit verandert ten eerste den geheelen staat van zaken. Veronderstelt dat de Haytianen toegestemd hadden, in de overeenkomst in dezen zin, dan hebben zy van hun oorspronkelyk voornemen afgeweken, om nimmer te erkennen, zelfs de nominale " uitwendige" verbondschap, welke langen tyd door Frankryk begeerd is, en zich voor hunne meesters te vernederen, instede van de onafhankelykheid staande te houden, dewelke zy meer dan twintig jaren onderhouden hebben. Wy kunnen niet gelooven dat zy eene zoo onnoodige en zoo vernederende stap gedaan hebben Zy moeten al te klaar zigtig zyn, om het verschil niet te begrypen, hetwelke bestaat tusschen het afstand doen of staande houden van hunnen eisch naar onafhankelykheid, zoo niet, dan zullen zy waarschynelyk bevinden, dat hun kontrakt (traktaat kan men het niet noemen) meer schade dan voordeel zal aanbrengen. Het aannemen, van dit zoo onstaatkundig grondbeginzel, zal hen by andere natien tot geene aanbeveling strekken; en het zal waarschynelyk blyken dat Frankryk zich nog iets innerlyk voorbehouden heeft om hen teleur te stellen. Koning Charles verleent, in de ordonnantie de onafhankelykheid aan de " tegenwoordige" inwoners van Hayti. Zoo dit woord slechts deze generatie in zich bevat, dan hebben zy hunne voorregten niet goedkoop verkregen voor 150 millioenen franken. Behalven dit wie kan de meaing van het woord " onafhankelykheid" bepalen? Ten zy hetzelve in het oorspronkelyke geschrift zoo bepaald zyn, zal het bezwaarlyk kunnen uitgelegd worden. De koninglyke ordonnantie is verre van aan Hayti de achting toetekennen, welke men aan eene natie verschuldigd is, maar integendeel wordt de handel van dat land op het gezag van Frankryk geregeld. Het betaamt Boyer te vragen, wat de mening van het woord onafhankelykheid wil zeggen? Is het niet hetgene Frankryk eens te voren voorgesteld had, eene onafhankelykheid in het plan en de uitvoering van het inwendige gouvernement van het eiland met eene onderwerping aan den koning in al deszelfs uitwendige betrekkingen? Door zoodanig een kontrakt aantegaan, zou Hayti slechts *afhankelykheid* koopen, met 150 millioenen franken "

*** *OVERLEDEN*—Op Dingsdag laatstleden, de Weled. Heer C. A. Higgens, Vice Konsul, van het Gouvernement der Nederlanden, naar dat der Republiek van Mexiko.

FROM ENGLISH PAPESS.

London, August 8 —Calcutta Papers and letters to the 14th of March, have been received. The letters state that the flotilla under commodore Hayes had met with a very serious disaster; having come to an anchor in one of the islands, they were attacked by the enemy, and a great portion of the boats destroyed. Three Siam Chiefs had offered 20,000 warriors to attack Tonga on the south eastern frontier. It is stated in accounts from Rangoon, that the stockade Tantabee had been taken by the British troops.

" *Madrid, July* 14.—Discussions of a very serious nature have taken place between our ministry and the British Envoy, relative to the toleration at Gibraltar of the privateers of South America, and of pirates, called Constitutional, which daily commit depredations injurious to the Spanish commerce and marine — The abode in that fortress of several individuals, notorious as the enemies of the king's authority, and who are received there with very marked attention, has also been represented in the true light. The cabinet of Madrid has displayed a dignity which calls to mind the finest era of the Spanish monarchy. General Quesada, who is appointed captain general of the Basque provinces, is arrived at Vittoria. He has been cooldly received, because the inhabitants think that their privileges are infringed upon by his nomination. Mr. Nelson, minister plenipotentiary from the United States, on presenting to the king his letters of recal, on the 11th inst. expressed to his majesty the sincere desire of the president of the United States to preserve and consolidate the good understanding between the government of Spain and that of the United States. After the example of Mr. Monroe, his predecessor, Mr. Adam, said his excellency, will embrace every opportunity that shall offer, during his administration, to prove the sincerity of his sentiments, by adopting all measures that may tend to increase and strengthen this good understanding. There are still some points in dispute between the two nations. Mr. Adam places full confidence in the justice and upright dealings of his majesty, and hopes these questions will be frankly and generously decided with M. Everet, who succeeds Mr. Nelson." —*Madrid Gazette*

Cadiz, July 5 —Yesterday afternoon, the following vessels composing the French station off our port, suddenly and in the most unexpected manner, set sail; the frigates Amazone and Amphitrite, the corvette La Belferoda, the brig Saumon and a cutter We were accustomed to hear beforehand when a single ship of the French squadron was to set off; the secrecy kept with respect to the departure of the whole, has attracted public attention in a most particular manner, to the event. When those vessels were off the land, they took the direction of the Streights, and the next morning none of them were visible. The French naval force at Cadiz now only consists of three small vessels. Thirty five Colombian privateers have been counted on our coast from Cadiz to Barcelona.

Confirmation of the Greek Successes.

A letter received at Boston from Leghorn dated July 20, mentions the receipt of a despatch from Colocotroni to the Greek Senate in which he says he has surrounded the Egyptian troops. The ransom of their commander, Ibrahim Pacha, will be sufficient to pay the English Loan, as both he and his son are very rich.

This letter also confirms the raising of the seige of Missolonghi, and says that Miaulis had written to the Senate from Suda, that he would destroy all the enemy's squadron there, or perish. Modon, Coron and Patras are so closely blockaded, that not a fishing boat can escape. Forty seven Austrian officers brought captives into Hydra, are said to have been put to death The prizes have been extremely valuable, among other things, 2000 barrels of powder.—*American Paper.*

en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen Salut! doen te weten:

Dat wy van Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien ontvangen hebben het na te meldene besluit van Zyne Majesteit den Koning dd. 2den April dezes jaars No. 149, omtrent de Israelitische gemeenten in de Nederlandsche Kolonien, hetwelk hierbÿ wordt publiek gemaakt tot narigt van al de genen dewelke hetzelve aangaat, luidende het gemelde besluit als volgt.

Kopÿ
2den April 1824.
No. 149.

WY Willem bÿ de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau. Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Op de gezamentlÿke voordragt van onze Minister voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien, en van onzen Staatsraad directeur generaal voor de zaken der Hervormde kerk enz. van den 23 en 26 Maart 1825 No. 33-217 en No. 14 betreffende de kerkorganisatie der Israelitische gemeenten in Neerlands West Indien in verband met de afschaffing der privilegien aan de Israeliten aldaar verleend en de toepassing zoo veel mogelÿk van de kerkorganisatie der Israeliten in het Moederland.

Gezien het zesde Hoofdstuk der Grondwet voor het Koningrÿk der Nederlanden.

Gelet op onze besluiten van den 26sten Februarÿ 1814 No. 90 (: Staatsblad No. 30 :) en 12den Junÿ 1814 No. 58 en verdere verordeningen het Israelitische kerkgenootschap betreffende.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. De belÿders van den Israelitischen Godsdienst binnen onze West Indische volkplantingen worden ten volle met alle andere ingezetenen derzelve gelÿk gesteld.

Dien ten gevolge worden alle privilegien, vergunningen, en uitzonderingen van welken aard hoegenaamd ook door de daartoe bevoegde magten aan de belÿders van den Israelitischen Godsdienst binnen die volkplantingen als zoodanigen toegekend of verleend bÿ deze ingetrokken, afgeschaft en vernietigd.

Art. 2. De binnen onze West Indische volkplantingen bestaande Israelitische kerkelÿke organisatie en administratie en hetgeen daarmede in verband staat, zal worden afgeschaft en buiten werking gesteld en vervangen door de besluiten en verordeningen voor het Israelitische kerkgenootschap in het Moederland vastgesteld, nogtans onder zoodanige wyzigingen als de plaatselÿke omstandigheden en huishoudelÿke belangen mogten vereischen.

Art. 3 Tot zoolang de nieuw intevoeren orde van zaken niet zal zÿn geregeld en de respective nieuwe kerkelÿke kollegien benoemd, zal de tegenwoordige Israelitische kerkelÿke organisatie en administratie in stand blÿven, met dien verstande echter dat dadelÿk zullen komen optehouden zoodanige kerkelÿke instellingen of vergunningen als strÿdig zÿn met de goede orde en vooral die waarbÿ bepaald is, dat de burgerlÿke magt de noodige hulp zal verleenen aan zoogenaamde condemnatien van het Israelitisch kerkbestuur tegen de Leden der gemeente, ter zake van het niet naarleven der godsdienstige pligten, uitgesproken of wel op aanklagte van het kerkbestuur Israeliten zal vervolgen, wegens daden die niet uit krachte der algemeene strafwetten strafbaar zÿn.

Art. 4. Tot het in werking brengen van voormelde bepalingen zullen door het departement der Nationale Nÿverheid en Kolonien, en dat voor de zaken der Hervormde kerk enz:, in overeenstemming met elkander, de noodige beschikkingen en voorschriften worden vastgesteld.

Art. 5. In het byzonder zal de vereischte zorg worden gedragen dat door de thans fungerende kerkbestuurders der respective Israelitische gemeenten in de West Indien, met toevoeging en overleg van eenige notabelen door de Gouverneurs der volkplantingen te benoemen, de noodige kerk reglementen worden ontworpen in den geest van die welke in het Moederland in werking zÿn, onder zoodanige wÿzigingen, als de lokale omstandigheden mogten vereischen.

De voormelde ontworpen Reglementen zullen door de Gouverneurs der West Indische kolonien, met hunne aanmerkingen worden opgezonden aan het Departement van Nationale Nÿverheid en Kolonien, ten einde door welgemeld departement en dat voor de zaken der Hervormde kerk enz. na verhoor der Hoofd Commissie tot de zaken der Israeliten, naar bevind van zaken te worden vastgesteld en wÿders daaromtrent zoodanige beschikking genomen of aan de gouverneurs opgedragen, als bevonden zal worden te behooren.

Art. 6. Aan de Hoofd Commissie tot de zaken der Israeliten wordt bÿ dezen opgedragen het opperroezigt over alle de Israelitische gemeenten binnen onze West Indische volkplantingen op den zelfden voet als in het Moederland plaats heeft. Zÿ zal geregelde briefwisseling houden met derzelver Correspondeerende leden of kerkelÿke kollegien aldaar.

Het departement voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien zal ter bevordering hiervan de noodige verordeningen vaststellen; zullende hetzelve tevens de Hoofd Commissie voormeld onderrigten van alle belangrÿke byzonderheden de Israelitische kerkelÿke zaken in Indie betreffende, welke tot deszelfs kennis komen.

Art. 7. Het getal corresponderende leden der Hoofd Commissie tot de zake der Israeliten bepaald bÿ art. 4. van ons besluit van den 6den Julÿ 1817 No. 40, zal worden vermeerderd met een voor elke Israelitische hoofd gemeente die binnen voormelde volkplantingen bestaat.

Dezelve zullen door het departement voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien en dat voor de zaken der Hervormde kerk enz. op voordragt der Hoofd Commissie voormeld worden benoemd en dezelfde attributen hebben als die in het Moederland.

Dien onverminderd wordt aan het Departement voor de zaken der Hervormde kerk enz. vrÿ gelaten om aan de Hoofd Commissie voormeld toetevoegen eenen of meer in het Moederland gevestigde Israelieten welke het zÿ door lang verblÿf in de West Indische kolonien, het zÿ door handels betrekkingen met dezelve in de gelegenheid zÿn geweest om zich met de plaatselÿke omstandigheden der West Indische kolonien bekend te maken, ten einde als Consulenten der Hoofd Commissie voormeld zoo veel noodig voor de belangen der Israelitische gemeenten in die volkplantingen dezelve voortelichten en te adviseren.

Art. 8. Het Departement voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien en dat voor de Hervormde kerk enz. zullen ons eene gezamenlÿke voordragt kunnen aanbieden omtrent de meest geschikte verordeningen welke omtrent de kerk organisatie der Israelitische gemeenten in Neerlands Oost Indien zouden behooren te worden vastgesteld.

Er zullen afschriften dezes worden gezonden aan onzen Minister voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien, en aan onzen Staatsraad directeur Generaal voor de zaken der Hervormde kerk enz. ten einde voor deszelfs uitvoering zorg te dragen.

Gegeven te Brussel den 2den April des jaars 1825, het twaalfde van onze Regering.

(geteekend) WILLEM.

Van wege den koning,

(geteek.) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Voor kopie conform,

De Referendaris by het Ministerie voor de Marine en Kolonien,

(w. g.) J. SCHREUDER.

Nÿverheid enz.

Gedaan op Curaçao den 12den October 1825, het 12de Jaar Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad den 13den daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

LONDON, JULY 1.

Paris, July 26. — The Small pox is committing such dreadful ravages at Lyons, that it has been proposed to hoist a black flag on every infected house, and to prevent all communication between them.

Very strict quarantine regulations have been enforced at Marseilles on two French brigs, arrived at that port from Alexandria. They are closely guarded, and prevented all communication. It is stated that the Board of Health at Marseilles has considered the occasion so serious, as to require that its meeting should be permanent," to be able immediately to order other measures which events may, in the sequel, render necessary.

Smyrna June 20 — We have received official intelligence from Modon of the 3d of June, which states that a battle took place on the 1st June at Aya Condagama, in which 1700 Greeks, commanded by Papas Flecha, were entirely cut to pieces. The Greeks were advantageously placed on a mountain which had been previously surrounded by the Turkish forces, commanded by the captain Agassi of his excellency Ibrahim Pacha. The attack was then made in three columns, and not a Greek survived. A large booty is stated to have fallen into the hands of the Turks—150 horses, and 1000 head of cattle. The loss of the Turks—105 killed, and 150 wounded —A French vessel has just come in four days from Boodroon. The captain reports that on the day he sailed a Tartar arrived with despatches, stating the capture of Tripolizza by Ibrahim Pacha.

A great commercial house at Antwerp has received a letter from the Havanna, dated 1st June, which states, that terrible torrents of rain had entirely destroyed the hope of the finest crop of coffee and sugar in the island of Cuba. The damage which has been thus done is estimated at no less than four millions of piastres.

Paris papers of Saturday, arrived last night by express. The intelligence from Greece is upon the whole favourable, the *Austrian Observer* and the *Quotidienne*, own that the Greeks had retaken Salona, driven the Turks to a distance of several miles from Missolonghi, and repelled an attack made by a Turkish division on the small isle of Lesina, in the lake of that name, with a considerable loss on the part of the enemy.

In an article from Constantinople, dated the 25th of June, there is a circumstantial account of the defeat of the Greeks on the 1st of June. The Greeks were encamped in a fortified position in the mountains, called by the Turks Mainaki-Tag, about 20 miles from Modon. The following is the Turkish Bulletin, published in the capital three weeks after the battle, which, as usual, is very short, accompanied by the trophies of victory, set up at the gate of the Seraglio:—" Ibrahim Pacha, governor of the Morea, and Commander of the Ottoman troops in that Peninsula, having fixed his camp at Scaramanga, eight leagues from Modon, and caused Mount Mainaki to be surrounded, attacked the insurgents encamped upon it, who, after two hours hard fighting, were obliged to fly to Mount Zueve; the stone batteries in which they had entrenched themselves were surrounded by the Ottoman troops, and stormed; after an obstinate contest, all the rebels were put to the sword."

August 8.

An article from Zante, gives a complexion rather favourable to the affairs of Greece. It is stated that Ibrahim Pacha, after his defeat at Tripolizza, is said to have been surrounded by 20,000 Greeks; but whether this defeat and surrounding took place before or after Tripolizza fell into the hands of Ibrahim, is not mentioned. The Brussels Papers also contain an account of two naval victories, one by Miaulis, near Milos, when, out of 27 vessels, he is said to have taken twelve, and driven the rest into the port of Suda. The second victory is said to have been gained by the united fleet of Miaulis and Sachtory, off that port, on the 25th of June, where the Turks lost a corvette of 32 guns, and some other vessels.

Odysseus —The following account of the capture of this Grecian Chieftain is from the *Austrian Observer*:- In the neighbourhood of Salona, Odysseus was abandoned by almost all his followers. They went over to the Greeks who were opposed to him, under the command of Goura. Just about this time he was informed by a Turk, with whom he was on a confidential footing, that it was intended to arrest him by virtue of an order that had come from Constantinople, and to bring him dead or alive to Negropont. This plan was to be executed that night. Odysseus quickly took his resolution; concerted with his few followers a pretended flight; pursued them with loud cries, and in this manner happily escaped before the Turks well knew what was the matter. He hoped to be well treated by his countrymen, as they happened to be some of those who had formerly been under his command. Goura had him put in chains, and led past the cavern where the family of Odysseus and his brother in-law still reside. An attempt was made to induce them to give up this retreat, but it failed. Hereupon Odysseus was sent to Megara, where the people were going to stone him to death, and he was saved only by his guards covering him with their cloaks. From Megara he was brought to Salamis, and on the 11th of May to Athens. In the streets of that city a woman struck him in the face with stones, and the populace were incensed against him, reproaching him with his arbitrary executions, and especially

with that of a paps whom he had ordered to be walled up. The government had given orders to send the prisoner to Napoli; but the captains of Goura refused, answering that Odysseus was safer at Athens than at Napoli. He was shewn to me. He is confined in the Acropolis, in a square tower opposite the Propylœa and the rampart which he had built during the time he was governor, and there is an inscription on a stone, commending "this work, completed in common by Odysseus and Goura, the generals of Greece."

Alexandria, June 13.—The plague is furiously raging in Egypt, so bad that the oldest European settlers are much alarmed. Four of our friends, who left this a few months ago to settle in Alexandria, have fallen victims to this direful malady, through their own inconsiderate folly, by their intercourse in pushing business. The ships with direct cargoes from England must be infected, and it would be lamentable to hear of the dreadful complaint breaking out amongst you.

Paris papers of Saturday arrived last night by express. The intelligence from Greece confirms the report second victory gained by Miaulis and Sachtouri over the captain Pacha, who was conveying 6,000 Albanians to the Morea. Besides the burning of several vessels, the rest fled in every direction, and many were wrecked on the coast of Milo and the adjacent islands. This defeat deprives both Redschid and Ibrahim Pachas of all the hopes of aid or relief.

In addition to the conflagrations which are now taking place in all parts of the world, these journals state that the village of Oberaltetheim, near Wurtzburgh, caught fire on the 28th ult. "Through want of water," says the account, "three hundred houses were burnt down besides the church." Several persons were missing, and 123 families, composing a population of 561 individuals, were reduced in a few hours to the deepest misery.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Sept. 14.

We found yesterday in the Custom House, a London paper of August 15th, one day later than we had before received, which our correspondent had sent us by the Florida. It contains the ordinance of the king of France, acknowledging the independence of the French part of Hayti, which we copy below.

It will be seen, however, by an examination of that extraordinary document, and a perusal of the remarks of the editor of the Paris Etoile, either that France has at last succeeded in her exertions to bring the Haytians to a half way submission to her authority, or else is determined to give her treaty a most false and injurious interpretation, and to gain by a base forfeiture of her faith what she has hitherto been unable to obtain by the force of her arms, or her deepest skill in negotiation.

We express doubt on this subject, because, after a recollection of the various circumstances and documents relating to it, there appears something equivocal on the part of Hayti, and much that is irreconcilable in the course pursued by France. The treaty, we believe, has not yet been published, although the Haytian government have lately been remarkably prompt in printing the history of their negotiations; and the speech of baron de Mackau, who went to Hayti to conclude the business, seems in indirect terms, and in a very guarded manner to claim for France the sovereign right to dispose of the island. The meaning of some of the expressions in his speech, which we published on the 12th of August last, is however so uncertain, that it cannot be defined with perfect confidence; and it has probably been universally supposed to be favourable to the Haytians. In France the business appears to have been conducted with equal caution: for a little before the publication of the king's ordinance, one of the papers stated that the independence of St. Domingo had been fully recognized, in the ordinary meaning of the word; and on the first report of the fact in England, the Courier claimed it as an unequivocal proof that the French government had at last yielded the principle of *Legitimacy*.

It will be seen however by the following ordinance of the king, and the comments by the Etoile, that this principle is not relinquished, at least not in name—The king of France still calls Haiti his *colony*, and the Paris editor calls him the *king* of that country.

(From the *Moniteur* of Friday, Aug. 12.—official Part.)

" *Department of the Marine and Colonies.*

" Baron de Mackau, in the navy, sailed from Rochefort on the 4th of May last, on board the Circe frigate, with orders to proceed to St. Domingo, and to carry thither the following ordinance:—

" ORDINANCE OF THE KING.

" *Paris, April* 17.—Charles, by the Grace of God king of France and Navarre.

" To all to whom these presents shall come, greeting —" Considering articles 14 and 73 of the Charter, desiring to provide for what is called for by the interest of the French merchants, the misfortunes of the ancient colonies of St. Domingo, and the precarious situation of the present inhabitants of that island;

" We have ordained and ordain as follows:

" Art. 1. The ports of the French part of St. Domingo are open to the commerce of all nations.

" The duties levied in the ports, either upon vessels or merchandize, whether entering or going out, shall be equal and uniform for all flags except for the French flag, in favour of which these duties shall be reduced one half.

" 2. The present inhabitants of the French part of St. Domingo shall pay into the *Caisse generale des Depots et des Consignations* of France, in five equal instalments, from year to year, the first of which will become due on the 31st of December, 1825, the sum of 150 000,000 of francs, destined to indemnify the ancient colonists who shall claim an indemnity.

" 3. We grant, on these conditions, by the present ordinance to the actual inhabitants of the French part of the island of St. Domingo, the full and entire independence of their government.

" The present ordinance shall be sealed with the great seal.

" Given at Paris, at the Palace of the Tuilleries, the 17th of April, the year of grace 1825, and in the first of our reign.

" By the king. "CHARLES.

" The peer of France, minister secretary of state for the department of marine and colonies.

" Sealed. Count de CHABROL

" The keeper of the seals of France, minister secretary of state for the department of justice.

"Countersigned, "Count de PEYRONNET.

" The president of the council of ministers.

M. DE VILLELE."

Here follows the telegraphic despatch from Brest, as already given in the Etoile. The following is added:—

" N. B. Notice of the above despatch has been immediately forwarded to all the ports of France, as well by the telegraph as by extraordinary Courier."

(From the Etoile, dated Saturday, Aug. 13)

" *Paris, Aug* 12.—A journal had announced that France was negotiating with St. Domingo, and even went so far as to speak of the stipulations of a pretended treaty of the French government with the government of Hayti.—We protested against such a supposition, not that we then knew the secret of the councils, but because we had faith in the policy of the king of France. The ordinance which we publish above completely answers our expectation. It is full of that dignity which legitimate royalty knows how to impress on all its acts. After thirty three years' seperation, during which all the principles the most opposed to legitimacy, the most subversive of social order, have been loudly professed, and even had for a moment the eclat of triumph, the king of France, using the full exercise of his legitimate sovereignty over one of his colonies, opens the ports of St. Domingo to the commerce of all nations, and fixes the tariff of duties, for all flags, reducing by half those which the commerce of France shall henceforth pay.

" The monarch, who has just closed the last wounds of the revolution by indemnifying the emigrants, could not forget one of the greatest misfortunes produced by it, and unfortunate colonists, who for so many years had lost even hope, are going to find the resources which the wisdom of the king has just created for them.

" It was calculated that the revenue of the colonists was thirty millions. Deducting the half for the expenses of cultivation, there remains fifteen millions. The one hundred and fifty millions which the king has decided that the inhabitants of St. Domingo shall pay into the *Caisse des Depots*, make, therefore, 10 years of the revenue of the ancient colonists; and landed property sells at no higher price throughout the Antilles.

" All the efforts of Bonaparte had failed in an enterprise, the advantages of which, even after having succeeded, could not be equivalent to what some words of the king have produced. It is with respect and gratitude that the inhabitants of the French part of St. Domingo have received the order of their king, and it is not till after this act of submission, this recognition of the sovereignty of France, that the king has conceded to St. Domingo the independence of its government. Who, then, would not have faith in the fortune of France confided the descendants of Henry IV.? When a people is in order, all increases and developes itself for it. Legitimacy is always a principle on life and liberty for nations. Revolution is death.

This changes at once the whole aspect of things. Supposing the Haytians to have assented to the agreement in this sense, they have swerved from their original determination, never to confess even the nominal, "exterior" allegiance long insisted on by France, and humbled themselves before their ancient masters, instead of asserting the independence they had for more than twenty years maintained. We can not believe they have taken a step so unnecessary, so degrading, and so dangerous. They must be too clear-sighted, not to perceive the difference between renouncing and maintaining their claim to independence. If not they will probably find their contract, (for treaty it can hardly be called;) productive of much more injury than advantage. It will not recommend them to other nations to admit a principle so unpopular; and it will probably prove that France has still some mental reservation to disappoint them. King Charles, in the ordinance, grants independence to the "actual" inhabitants of Hayti. If this word embrace only the present generation, their privileges will not be cheaply purchased at 150 millions of franks—Besides, who is to define the meaning of the word "independence?" Unless it should be found very strictly defined in the original instrument, it will be liable interpretations. The royal ordinance is evidently very far from yielding to Hayti the respect due to a nation; but on the contrary, pretends to regulate the commerce of that country on the authority of France. What then, it becomes Boyer to enquire, is the meaning of this word independence? Is it not what France once before proposed, an independence in the plan and operation of the interior government of the island, with a submission to the king in all its exterior relations? By agreeing to a contract like this, Hayti, in plain English, would only buy *dependence* with one hundred and fifty millions of franks.

Besides the above, these papers, contain a private correspondence from the Isle of France dated, April 11 and 14 consisting of misrepresentation respecting the war in India. According to this French account, Ragoon is re-taken, and the English every where defeated.

Spain.—We have lately given some accounts of the disasters which have been brought upon the commerce of Spain, by the South American privateers, which infest her coasts. The Colombians have not been slow in vindicating their claim to the rights of a nation, and certainly do not appear backward in revenging the insult which Ferdinand offered them a few months ago, in pretending to regulate their ports by one of his decrees. So far from executing his will upon the South American coasts, he now finds his own shores surrounded by enemies, who sail fearlessly thro' his waters, and carry off his ships, in spite of himself and all the power of his French protectors. These, however, are not all the sufferings to which king Ferdinand is obliged to submit. It is but a short time since the royalist volunteers, who were intended to be among the firmest supporters of the throne, exhibited such symptoms of discontent and disgust, as to raise the most serious apprehensions in the palace, and to frighten the king and his ministers into some of their own measures. Almost every courier from the provinces, now brings accounts of fresh disturbances; and after all that has been done, no step appears to have been taken towards the restoration of the government to power.

The moderate party at Madrid, have indeed recently experienced a humiliation in the removal of Mr. Pezuela from the captain general's office of New Castille; but this is only one of the fluctuations which the strife of parties is continually producing at Court; and the occurrence which brought about the change, furnishes indications of a state of things not likely to be succeded by a long calm. Pezuela had remarked that constitutional officers who had only obeyed the orders of the government, ought not to be submitted to the purification oath.—He was asked how then they could be distinguished from Royalists, and replied, with more passion than prudence, "if the latter are determined always to be distinguished, I know not how it can be better done, than by putting *iron rings on their ancles*." This "subversive proposition," as it was called, was soon reported to the king, and procured his dismissal from his office, which he had held only twenty days. To give publicity to such a tale, (for it soon became the subject of conversation in all circles,) and to punish it like a crime of great moment, were little calculated to conciliate; and it had been found necessary to grant a concession to those who felt injured by the measure, by instructing a committee to enquire into the events of the 16th of June, and to search out those persons in the provinces who had any concern in them.

In some parts of the country the inhabitants already betray much uneasiness and discontent. At Bilboa, it is dangerous for a respectable man to quit his house, and emigration would be general if it were not prohibited. The Basque provinces are supposed to have sent a petition against the admission of troops into their territories, as they can lawfully claim an exemption. We published a few days since, that the military had pillaged the funds prepared to support the expedition to Havana. We now learn by our French papers, that the troops belonging to it suffer so much for want of pay, that almost a whole regiment has deserted.

Such then, is the position of Spain, after all that the Holy Allies have done and promised. And where is the voice of the nation which invited the French as deliverers? Where is the power which we were told had been only dispersed by the revolution, and would soon become consolidated and triumphant at the restoration? The government which the French have thus far propped up with their bayonets, is composed of materials too incoherent to become concentrated. Ministry after ministry has been formed, divided and dissolved. Time produces no effect upon the court or the cabinet but to change their form. The materials are bad, and can never constitute a strong or durable fabric.

The French manifesto, published at their entrance into Spain, declared that they had come to release Ferdinand from the captivity to which he was subjected by the constitutionalists: why then might not some other power interpose in its turn, to deliver him from the bondage of French influence and party intrigue?—If liberty consists in acting as he chooses, the king is as far from it now as ever.

The pretext for a second interference, is at least as good as the old, and if the Lookers could be prevailed on to risk their loans once more, nothing else would remain to be done: the cause would be as just, and the object as attainable.

(*Zie Vervolg.*)